

fenntartó részéről. Az a legfontosabb, hogy az együttes érezze, értük történnek a dolgok. Például nagyon jó és pozitív, hogy most van keretünk a hangszerek javíttatására, nem emlékszem rá, hogy mikor fordíthattunk ennyi pénzt erre. Frissíthetjük a nagyon előregedett hangszerparkunkat is. A szeptemberi koncerten szeretném, ha már a vadonatúj fellépő ruhában muzsikálnának a kollégáim. Tényleg igyekszünk figyelni arra – a művészi feladatok mellett – hogy a mindennapi működést is kényelmesebbé, örömtelibbé tegyük. Ha még nem is tudunk akkora bért kínálni, mint

amit megérdemelnének, legalább a körülmények legyenek jók. Bízom abban, hogy a fenntartó is látja, érzi: érdemes minderre pénzt áldozni.

I Sikerült azt a korábbi években kivívott pozíciót megőrizni, mely szerint minden rendezvény, amelyen a Savaria Szimfonikusok muzsikál, fontos esemény a város életében?

– Én nagyon hiszek benne. Az, hogy a Szimfónia-bérletünk teltházzal működik, jó visszajelzés, ebben a szezonban több olyan este is volt, amikor pótszékezn

lett... A bérletes közönség mellett számos vendég vált jegyet a hangversenyekre. A csaknem négyszáz fős törzshallgatóság reményt nyújt arra, hogy ha lenne lehetőség egy komolyabb koncertterem megépítésére, akkor azt érdemes volna megragadni. Az elkövetkező években talán lesz mód újabb kulturális beruházások megvalósítására is. A polgármester úr azon kérdésére, mit szeretnék a jövőben, már jeleztem, hogy egy 800 férőhelyes teremmel teljesen elégedett lennék. Van a közelben egy-két üres telek, ami megfelelő volna erre a célra...

R. Zs.

„Dolgozunk és szomjazzuk a megbecsülést!”

Lukácsházi Győző elégedett zenészeket szeretne Szegeden

Rengeteg a feladatuk, a következő szezonban Szeged-napon lépnek fel a Müpában, kínai turnéra készülnek, s az ifjúságnevelést, közönségépítést az együttesnél az új Csoki matinék is segítik.

A Szegedi Szimfonikus Zenekar élére három esztendeje kinevezett igazgató úgy véli, több ötletét sikerült az együttes programjába beilleszteni, a társulat kiválóan működik, csak azt sajnálja, hogy a fizetések megalázóan alacsony szinten maradtak. Hiába hallatják ez ügyben a hangjukat, egyelőre süket fülekre találnak... Lukácsházi Győzőnek az is szívfájdalma, hogy nincs esély arra, hogy belátható időn belül koncertterem épüljön a városban. Mint ahogy az is, hogy bár minden műfajban otthon vannak, a Szegedi Szabadtéri Játékokon mégsem a zenekar kapja a felkéréseket. Az igazgató azonban mindent megtesz azért, hogy a helyzet javuljon, szeretné elérni, hogy az együttes ország-világ előtt ismertté váljon. Úgy látja, erre a legnagyobb esély a gyermekműsoraikkal van.

I Három esztendeje irányítja igazgatóként a szegedi zenekart. Mit sikerült az elképzeléseiből megvalósítani, s mi az, amiben még nem ért el eredményt?

– Valóban nagy tervekkel érkeztem, amelyek megvalósítása közel három év elteltével is folyamatban van. Vannak dolgok, amelyek biztatóan alakultak, vannak, amelyek majd csak később mutatják igazi arcukat. Még az elején szeretném leszögezni, hogy én egy nagyszerű zenekar vezetését vehettem át, amelynek tevékenységét eszem ágában sem volt megváltoztatni, sokkal inkább a magam habitusa és ötletei alapján kiegészíteni. Ez egyértelműen időigényes valami, ebből a szempontból nem is vagyok türelmetlen. Be kellett ugyanakkor azt is látnom, hogy a jelenlegi működési formának akadnak

olyan nehézségei, amelyek tőlem teljesen függetlenek, ezekkel nem is tudok mit kezdeni...

I Említette két éve egy beszélgetésben, hogy jó lenne, ha nem kellene ilyen rengeteget dolgozni ilyen kevés fizetésért. Sikerült ez ügyben tenni valamit?

– A sok tennivaló nem terhes a zenekar művészei számára, minőségi munkát szeretnénk végezni rendes fizetésért. Úgy érzem mi, a magunk részéről megfelelő nívót nyújtunk. Ebből a mondatból már lehet következtetni arra, hogy a fizetéseink maradtak a megalázóan alacsony szinten. Magasan kvalifikált művészek, akik nap, mint nap elkápráztatják tudásukkal a közönséget, az anyagi elismerésben mégis leghátul állnak. Igyekszünk hallatni a hangunkat,

de sajnos az illetékesek füle erre a hangra nem elég érzékeny...

I Hogy áll most a zenekar költségvetése? Hiszen arról korábban lehetett hallani, hogy a színházé csökkent...

– Optimálisan a jelenlegi másfél-kétszerevére volna szükségünk, hogy igazán eredményesek legyünk. Az idén papíron nem lett kevesebb a pénzünk, így tudtunk valamennyit fejleszteni: vettünk kényelmes székeket a művészeknek és megújítottuk a hölgyek ruhatárát.. Hangszereket mindig kell vásárolni, ezek ára olykor a csillagos ég... De szükségünk van rájuk!

I Hogyan vélekedik a nemzeti címről? Milyen hozadéka van, s mennyi emiatt a többlet-teendő?

– Mint említettem, rengeteg a feladatunk. Mi a hagyományos koncerteken kívül operát-, operettet és egyéb zenés darabokat is játszunk. E feladatok közé igyekszünk beilleszteni a nemzeti zenekari címmel járó feladatokat. Szerencsére nem kell messzire utazni ahhoz, hogy magyarok lakta külföldet látogassunk, de csak el kell jutni oda is. Ez a helyzet az egyéb, Szegeden kívüli, magyarországi városokkal is. Mondhatnám úgy is, hogy szükségünk van arra a pénzre is, amit ezért a tevékenységünkért kapunk. Itt szeretném megjegyezni, hogy a legnagyobb tisztelet hangján szólhatok a zenekarom tagjairól, mert elképesztő művészi alázattal hurocolnak minden terhet. Talán mondanom sem kell, hogy ebből őket hallgatva a közönség semmi rosszat nem vesz észre. Összefoglalva: végezzük a dolgunkat, amihez értünk, és szomjazzuk a megbecsülést is.

■ *Sok éve emlegeti mindenki, hogy nagyon hiányzik Szegedről egy koncertterem. Van valami előrelépés e téren?*

– Erre a kérdésre gyorsan és tényszerűen tudok válaszolni! Nem látom esélyt, hogy ebben a városban belátható időn belül koncertterem épüljön. Ez szintén nagy szívfájdalmam, mert rengeteg ötletem marad az irodában, ahelyett, hogy egy jó kis teremben közönség elé vihetnénk őket.

■ *Jelentős küzdelmet folytat a közönség fiatalításáért. Miben mutatkoznak az eredmények?*

– Erre a kérdésre a választ csak 5–8–10 év múlva kaphatjuk meg. Mindenesetre azon vagyok, hogy eljussunk a gyerekekhez, és a számukra olyan élményt nyújtunk, amely rendszeres koncertlátogatóvá teszi őket. Úgy gondolom, hogy jó úton járunk. Indult idén egy új bérletünk, amely a Csoki matiné nevet viseli, de még jó néhány fronton sikerül találkoznunk a kicsikkel. Megmondom őszintén, hogy itt sikerült „kiszajátítanom” a műsorok vezetését, de lassan rögeszmésen úgy gondolom, hogy én pontosan tudom azt, hogy miként szólítsam meg a legkisebbeket, s milyen programokat nyújtsak számukra. Ebben van némi rutinom és nagyszerű társaim is. Balogh Sándor személyében régi harcostársat hozok rendszeresen Szegedre, új darabok is születnek a segítségével, de nem szeretném kihagyni Gyüdi Sándort sem, aki a zenekar művészeti vezetőjeként teljes mértékben elfogadja ezt a szemléletemet. Na, meg természetesen a zenekar! Igazi társak ebben a „játékban”!

■ *Újdonság az utóbbi időben a nyári Zenés Forgatag. Idén milyen programokkal készülnek?*

– Történt elmozdulás az elmúlt években azzal kapcsolatban is, hogy mi menjünk a közönség közé. Ehhez nagyszerű fórum a Szeged Napja rendezvénysorozat, amely valóban lehetőséget kínál a megjelenésünkre. Idén sajnos csak kamarazenét játszó csoportjainkkal tudunk jelen lenni,

ugyanis ezúttal nem nyertünk pályázati pénzt erre a célra, másrészt a május vége olyan mennyiségben hozza a „kötelező” tennivalókat, hogy egyszerűen képtelenek vagyunk valami új, nagyszabású produkciót bemutatni. Itt tenném hozzá, hogy az év elején újdonságként egy meglehetősen sajátos koncerttel jelentkeztünk a szegedi közönség előtt, amelyet csak azért nem játszhattunk el kettőnél többször, mert ahhoz egy olyan koncertteremre lett volna szükség, amelynek időbeosztásával mi rendelkezhetünk...

■ *Mi a helyzet az Armel Fesztivállal? Lesz azért még együttműködés, hogy a rendezvénynek már nem Szeged ad otthont?*

– Az együttműködés az Armel elköltözésével nem szakadt meg, továbbra is jelen vagyunk, és a közelmúltat figyelembe véve, nem is sikertelenül.

■ *A Szegedi Szabadtéri Játékokkal szeretett volna szorosabb kapcsolatot. Mire jutottak? S mi lesz az Ajándékkoncerten?*

– A kapcsolat a Szabadtéri Játékokkal hasonlóságot az elmúlt évek gyakorlatához. Nem igazán értem, hogy ezen a színpadon miért nem a Szegedi Szimfonikus Zenekar a domináns, minden műfajban otthon vagyunk, mégsem mi kapjuk a felkéréseket. Idén A bolygó hollandi két előadásán közreműködünk, lett volna kapacitás több darabban való részvételre is... A zenekar saját találmánya az Ajándékkoncert, amelyet

ezúttal Pál Tamás karnagy úr dirigál, Bogányi Gergely lesz a szólista a csodazongorájával.

■ Hogyan működik a teljesítmény-ösztönző rendszer a zenekarban? A muzikusok elégedettek ezzel a lehetőséggel? Hiszen amikor kinevezték, említette, hisz abban, hogy olyan építményt tud létrehozni, amely az együttest is motiválja.

– Természetesen mindent megteszek azért, hogy a zenekar – és benne magam is – motiváltak legyünk. A nehézségeket már említettem. Ami viszont nagyon jó, az a bérletes koncertekre meghívott vendégművészek listája. Kiváló karmesterek és szólisták járnak hozzánk. Kézzelfoghatóan érezkelhető a zenészek hangulatán, ha egy olyan sikeres hangversenyen vannak túl, amelyet élvezetes, magas színvonalú próbaidőszak előz meg. Azon vagyok, hogy a legjobbkat hozhassam Szegedre. Ez a része az életünknek nagyon jól működik.

■ Hogy áll a tehetséges gyerekek számára indított sorozata?

– Rajta van a szemem az ifjú tehetségeken, Szegeden is akad belőlük bőven. Remélem, hogy hamarosan a Virtuózok újabb sorozatában is találkozhatunk velük. Mi természetesen készen állunk arra, hogy eljöjjenek hozzánk egy-két vendégszereplésre. A most zajló évadban ugyancsak felléptettünk olyan gyerekeket, akiknek az életkora még bőven a húsz esztendő alatt van.

■ Milyen terveik vannak a következő szezonra?

– Jó Fricsay- és Vaszy-bérletet tervezünk, jön Kobayasi Kenichiro és Kocsis Zoltán, várunk külföldről is muzikusokat. Egykori rézfúvósként nem hagyhatom ki a kiváló kollégák közül Gyivicsány György harsonaművészt, de figyelmet fordítok arra is, hogy más szegedi szólisták és karmesterek szintén szerephez jussanak. Utóbbiak között említtem Pál Tamást és Gyüdi Sándort. Sok egyebet is tervezünk, a cikk írásakor azonban még nincs aláírt szerződés, így egy picit várni kell az eredményre.

■ Milyen jelentős vendégszereplést, hangversenyt emelne ki a következő időszakból?

– Az új évadban lesz a MŰPA-ban egy Szeged-nap, délelőtt gyerekkoncerttel, este pedig nagy hangversennyel. Az ideihez hasonlóan ismét közös fellépésre készülünk Budapesten a Szegedi Kortárs Balettel. Megyünk Kínába is, lesznek opera- és operett bemutatók. A gyerekek számára ugyancsak akad egy-két meglepetésem, szóval lesz érdekesség az új szezonban!

■ Igazgatóként mi mindent szeretne megvalósítani a következő két évben?

– Elégedett zenészeket szeretnék magam mellett tudni, akik érezhetik azt, hogy megbecsülik őket. Szeretem a vidámságot, a jó hangulatot, de tudom, hogy nem egyszerű mosolyt varázsolni az arcokra, ha

közben a megélhetés gondot jelent. Szeretném, ha elhallatszana a hangom az illetékesekhez, akik dönthetnek arról, hogy a jelenlegi helyzet javuljon. Szeretném, ha a korábban megkezdett folyamat, ami a gyerekek zenei nevelésére-szórakoztatására vonatkozik, folytatódna. Szeretném elérni, hogy a Szegedi Szimfonikus Zenekar ország-világ előtt ismert legyen, erre elsősorban gyermekműsorainkkal van is esélyünk. Ehhez persze profin kell megjelennünk a médiában, rendbe tenni honlapunkat, erősíteni sajtókapcsolatainkat. Nos, ennyit szeretnék mindössze!

■ Gondolkozik a további folytatáson is?

– Tudomásom szerint a fenntartónkkal érvényben lévő szerződés szerint az én mandátumom 2018. június 30-án lejár. Ha ép és egészséges vagyok, akkor szívesen jövök vendégeskedni gyermekműsorokba, hiszen ez az életem. Munkanélküli nem leszek, hiszen legkedvesebb gyermekem, a Bonbon Matiné szegedi éveim alatt is üzemel, járom közben az országot, és élvezem az ezzel járó életet. Remélem, a Bartók rádió is számol velem a későbbiekben is. Persze lesz lehetőség arra is, hogy a Szegeden szerzett barátokkal egy pohár bor mellett arról is elbeszélgessünk, hogy látták-e értelmét az én szegedi tartózkodásomnak.

R. Zs.